

Hồi 7

U Minh Thần Cơ

Tiếng quát được phổ đầy chân lực của Toàn Cơ đạo trưởng tuy được phát ra, nhưng kể như khá muộn!

Tràng cười của trang thư sinh chỉ chấm dứt khi có hai tốp đạo nhân, vị chi là mười bốn người vừa bị đánh rơi mất kiếm vừa phải loạng choạng ngã nghiêng do bị trúng kinh của đối phương!

Kiếm trận lẽ đương nhiên phải dừng lại, khiến mọi tiếng động đang vang lên càng khiến mọi người nghe rõ mồn một:

“Choang... Choang...”

“Ầm! Ầm...!”

- Hự! Hự! Hự...!

Tiếng kiếm rơi xuống nền đá, tiếng chạm kinh và tiếng kêu đau đớn của mười bốn vị đạo nhân, khiến Toàn Cơ thất kinh đến bủn rủn tứ chi!

Một câu than oán bất ngờ được đạo trưởng Toàn Cơ phát ra không định trước:

- Đại trận bị phá vỡ? Uy danh của bốn phái không ngờ lại bị tiêu tan vì sự bất tài của Toàn Cơ này! Tội ta thật đáng chết!

“Véo...”

Sau tiếng than, Toàn Cơ bất ngờ tự rút kiếm đưa ngay vào cổ!

Hai lão đạo sĩ nọ kinh hãi, kẻ thì kêu người gắng gượng động thủ:

- Toàn Cơ, đừng! Chẳng phải lỗi do ngươi!

“Keng!”

Sự động thủ của lão đạo sĩ bên phía tay thuận của Toàn Cơ tuy có làm thanh kiếm phải chệch đi khiến Toàn Cơ không đến nỗi phải chết, nhưng do lực đạo của lão đạo sĩ không trầm trọng bằng lòng quyết tâm tìm đến cái chết của Toàn Cơ, nên thanh kiếm kia phải tự cắm xuống bờ vai hữu của Toàn Cơ.

“Phập!”

Mục kích cảnh tượng này, trang thư sinh vô danh tuy có phần áy náy, nhưng vẫn buông lời ngạo mạn:

- Đạo trưởng tự tìm chết phỏng có ích gì? Mỗi oán hận của gia sư U Minh Thần Cơ đâu chỉ vì cái chết của đạo trưởng mà dễ dàng hóa giải?

Bọn đạo nhân sau lúc kinh hoàng vì điều xảy ra cho kiếm trận, tiếp đó là ý muốn tự sát của sư thúc Toàn Cơ, nghe lời nói ngạo mạn của đối phương, tất cả cùng phát tác:

- Tiểu tử chó ngông cuồng! Đêm nay nếu không diệt trừ được ngươi, Võ Đang phái còn mong gì có ngày ngẩng đầu nhìn thiên hạ! Đánh!

Họ lao đến, định tạo cuộc loạn chiến với kẻ vừa gây kinh biến cho Võ Đang! Một lão đạo sĩ chợt gắng gượng gầm lên:

- Dừng tay ngay! Trừ phi bọn ngươi muốn toàn bộ Võ Đang phải lâm vào cảnh bị hủy diệt!

Do gắng gượng vượt quá khả năng, lão đạo chợt ôm ngực lão đảo.

Toàn Cơ sau lúc bông bột, thiếu suy nghĩ phát hiện lão đạo có chuyện biến đáng ngờ vội kêu lên:

- Nhị sư thúc

Không chi trì được nữa, lão đạo phải há mồm, thổ ra một ngụm huyết đen đặc.

- Oẹ...!

Điều đó khiến lão đạo còn lại kinh hãi không xiết! Lão đưa mắt nhìn mọi người:

- Nơi này không còn việc gì nữa đâu! Bọn ngươi lui cả đi!

Thở ra một hơi dài chán nản, lão đạo ứa lệ nhìn trang thư sinh:

- Thiếu hiệp có thể vì một lão đạo bất tài này mà chấp thuận một lời đề nghị chẳng?

Y ảo não nhìn thương thế ngoài da của Toàn Cơ rồi lại bất nhẫn nhìn lão đạo thứ nhất đã bất tỉnh:

- Chuyện xảy đến thế này, thật lòng tại hạ không hề muốn! Lão đạo trưởng có đề nghị gì?

Lão đạo lại thở dài:

- Hãy cùng ngồi lại với nhau, lão đạo già nua ta chỉ mong có thể!

Trang thư sinh mỉm cười đắc ý:

- Nếu để giải quyết mọi chuyện mà không cần động đến binh đao, tại hạ nào có mong muốn nào hơn!

Đưa mắt nhìn bọn đạo nhân lũ lượt bỏ đi, trang thư sinh chột bảo:

- Nếu ngay lúc đầu lão đạo trưởng chịu xuất hiện, Võ Đang phái đầu phải chịu tổn thất như thế này!

Nhìn sang Toàn Cơ tuy đã điểm huyết chỉ huyết, nhưng cánh tay hữu vẫn chưa có thể cử động, y lại nói:

- Còn về việc Thượng Thanh Bảo Điện, tại hạ mong đạo trưởng...

Lão đạo nọ chột xoa tay:

- Điều đó bất tất phải nhọc lòng thiếu hiệp! Lão đạo ta sẽ đảm đương việc giải thích sau với Toàn Cơ!

Trang thư sinh thở ra nhẹ nhõm:

- Hay lắm! Lão đạo trưởng định giải quyết mọi chuyện ở đâu? Ngay tại nơi này chẳng?

Lão đạo lắc đầu hỏi?

- Sao thiếu hiệp không đến Dưỡng Tâm Viện cùng lão đạo ta?

Y tỏ ra thận trọng:

- Chọn Dưỡng Tâm Viện, lão đạo trưởng có ẩn ý gì?

- Hà... Thiếu hiệp hà tất phải đa nghi! Suốt ba mươi năm qua, ta và nhị sư huynh chỉ mong gặp lại hoặc là Thần Cơ hoặc là người của Thần Cơ sai đến! Lão đạo ta nào dám có âm mưu gây bất lợi cho thiếu hiệp?

Trang thư sinh ngẫm nghĩ một lúc mới đưa ra một đề xuất:

- Sẽ không có ai khác ngoài tại hạ và nhị vị đạo trưởng chứ?

Vội vàng, lão đạo bảo:

- Có cả Toàn Cơ nữa!

Y lập tức phản ứng:

- Không được! Tại hạ không muốn vì việc riêng của nhị vị lại dẫn đến thù hận với toàn phái Võ Đang!

Lão đạo cũng khăng khăng:

- Cũng chính vì lo sợ điều này, lão đạo ta muốn có cả Toàn Cơ cùng tham dự!
 - Tại sao chứ? Toàn Cơ đạo trưởng chẳng phải Chương môn, có tham dự cũng chỉ vô ích!

- Nhưng nếu không có Toàn Cơ, những việc năm xưa sẽ rất khó giải quyết tận gốc rễ!

Trang thư sinh đánh giọng:

- Hoặc lão đạo trưởng làm theo lời tại hạ, hoặc Võ Đang phái sẽ chuốc lấy thảm họa!
 Lão đạo chọn đi!

Câu nói gay gắt của y không ngờ gặp phải phản ứng cũng quyết liệt không kém của lão đạo:

- Nếu thiếu hiệp không thuận lời, lão đạo ta cam đoan ở dưới suối vàng lệnh sư sẽ oán trách thiếu hiệp!

Y động dung:

- Có việc đó ư? Tại sao?

Lúc đó, lão đạo kia sau một lúc bất tỉnh bỗng cựa mình lại tỉnh!

Lão đạo nọ bèn bảo trang thư sinh:

- Chủ trương này là của tề sư huynh. Nếu thiếu hiệp muốn biết rõ hãy hỏi lại!

Trang thư sinh khom người nhìn vào lão đạo vừa tỉnh lại:

- Chuyện ân oán năm xưa phải chăng lão đạo trưởng muốn lời lệnh diệt là Toàn Cơ vào?

Tuy mới tỉnh lại nhưng lão đạo như đã hiểu hết những gì mọi người đang tranh chấp!

Lão gật đầu:

- Chương môn tề phái không có ở đây! Để giải quyết chuyện này nhất thiết phải có Toàn Cơ tham dự!

Nghe thế, y cười gằn:

- Được! Đó là chủ ý của nhị vị, sau này nếu xảy ra hậu quả gì, tự nhị vị chịu đấy!

Toàn Cơ từ đầu câu chuyện cho đến giờ tuy có nghe nhưng vẫn ngơ ngác không hiểu. Câu nói vừa rồi của trang thư sinh càng khiến Toàn Cơ hoang mang:

- Nhị sư thúc, tam sư thúc! Mọi người đang lấp lửng nói với nhau chuyện gì? Sao lại có can hệ đến chuyện sống còn của bốn phái?

Lão đạo mới tỉnh lại xoa tay:

- Người bất tất phải hỏi! Cứ đưa ta đến Dưỡng Tâm Viện sẽ rõ! Đi nào!

Võ Đang phái có hai khu vực được xem là cấm địa! Nếu Thái Thanh điện có phạm vi to lớn, là một đại điện, nơi thường quy tụ toàn bộ đệ tử Võ Đang phái vào những kỳ vọng sóc bái lễ Tam Thanh lão tổ thì Thượng Thanh điện tuy có phạm vi nhỏ hơn nhưng chính là một nơi tương tự như Tổ sư đường!

Ở đó, tại Thượng Thanh điện, ngoài linh vị của Tam Thanh lão tổ còn có lớp lớp những bài vị của những bậc tiền nhân. Thượng Thanh điện cũng là nơi tàng trữ những di học thượng thặng của Võ Đang phái, được Tam Thanh lão tổ lưu lại hoặc những bậc kỳ tài của phái Võ Đang sau khi thức ngộ những môn công phu kỳ bí sâu nhiệm lưu lại cho hậu nhân?

Bởi đó, Thượng Thanh điện mới thật sự là cấm địa của phái Võ Đang!

Để bảo vệ Thượng Thanh điện, ngoài sự tuần phòng nghiêm ngặt của chúng đệ tử luân phiên canh giữ, Dưỡng Tâm Viện với vị trí nằm ngay phía sau là một sự bố trí hết sức chu đáo của phái Võ Đang!

Không một ai dám xem thường những nhân vật đã cao niên của Võ Đang phái hiện đang sống một cách ẩn dật tại Dưỡng Tâm Viện. Những nhân vật này đều là bậc trưởng bối của Chưởng môn nhân đương nhiệm! Do vậy, công phu bản lãnh của những nhân vật này lẽ đương nhiên phải cao thâm uyên hơn tất cả những đệ tử Võ Đang phái đang lộ diện giang hồ!

Hai lão đạo đang được Toàn Cơ đạo trưởng dìu đi chính là hai nhân vật như vậy! Và trang thư sinh vô danh nọ càng lúc càng thức ngộ điều đó qua từng bước chân di chuyển theo Toàn Cơ, để đến được Dưỡng Tâm Viện!

Y nghe Toàn Cơ khẽ khàng hỏi hai lão đạo:

- Nhị sư thúc và tam sư thúc thương thế đã như thế nào rồi?

Lão đạo đã bất tỉnh khi nãy, chính là nhị sư thúc của Toàn Cơ, đáp:

- Chỉ vì quá xem thường địch nhân, ta và tam sư thúc của người đều bị ám toán! Hà...! Tinh mạng thì không đến nỗi nào, nhưng để phục hồi lại như trước kia, ta e vô vọng!

Toàn Cơ kinh hãi:

- Gian nhân có bản lãnh lợi hại đến thế sao?

Tam sư thúc của Toàn Cơ nhếch môi cười buồn:

- Nếu đường đường giao đấu, dù y có lợi hại cũng không phải đối thủ của ta và nhị sư thúc người hiệp lực! Thật đáng tiếc, chỉ một lúc khinh thường đối phương, bọn ta phải trả giá bằng việc bị tắt nghẽn một lúc ba đại kinh mạch!

Toàn Cơ biến sắc:

- Nếu vậy võ công của nhị vị sư thúc hoàn toàn bị phế bỏ?

- Chưa bị phế bỏ hoàn toàn nhưng cũng gần như thế! Chỉ có điều ta thật không rõ đối phương hành động như vậy là có dụng ý gì? Toàn bộ những kinh thư ở Thượng Thanh điện vẫn nguyên vẹn, đối phương sau khi lục soát qua khắp lượt đã lẳng lặng bỏ đi!

Toàn Cơ thật sự hoang mang:

- Nếu y chẳng màng gì đến kinh thư bí kíp của bốn phái, chẳng lẽ y đến để tầm thù?

Nhị lão đạo đưa mắt nhìn trang thư sinh nọ:

- Đã từng hành tẩu giang hồ, ta thừa nhận sự gây hiềm khích là điều không tránh khỏi! Tuy nhiên, nếu có điều gì đó thật sự được xem là ân oán cừ thù thì không việc gì khác ngoài việc bọn ta đã gây ra cho U Minh Thần Cơ! Và...

Tam lão đạo tiếp lời:

- Trừ phi vị thiếu hiệp đây còn có sư huynh đệ đồng môn, ta không nghĩ ra giữa y và bọn ta hoặc đối với Võ Đang phái có oán thù gì!

Nghe nhắc đến, trang thư sinh lên tiếng:

- Tuy tại hạ chỉ là di mệnh truyền nhân, nhưng theo di thư do gia sư lưu lại tại hạ có thể đoán chắc tại hạ không hề có thêm một vị đồng môn sư huynh nào khác! Nói chắc hơn, tại hạ tuyệt nhiên không có liên quan gì đến kẻ đã hạ độc thủ nhị vị!

Toàn Cơ chau mày tư lự:

- Vậy dụng ý đích thực của y là gì?

Không ai đáp được câu này và lúc đó mọi người cũng bước đến ngưỡng cửa đi vào Dưỡng Tâm Viện!

Trước khi xô cửa bước vào, Toàn Cơ bỗng lên tiếng than:

- Những lúc gần đây, chẳng hiểu sao bốn phái lại gặp quá nhiều phiền não! Hà...! Chưởng môn sư huynh thì lọt vào tay Thiên Ma Giáo, bốn phái tạm thời phải do Toàn Cơ này

chấp chương! Và lần này, vì Toàn Cơ sắp đặt mọi việc không chu đáo, gây họa cho nhị sư thúc và tam sư thúc, Toàn Cơ thật hổ thẹn với tiền nhân!

Nhị lão đạo chợt nghiêm giọng:

- Người bất tất phải tự thống trách! Theo ta, mọi sắp đặt của người thật hoàn hảo, chẳng có điểm nào đáng trách! Người đừng quá thất vọng!

Tam lão đạo cũng nói:

- Nhị sư thúc người nói không sai đâu, Toàn Cơ! Đối với Thiên Ma Giáo, người đề phòng như vậy là đúng! Đưa bọn ta đến trấn giữ Thượng Thanh đường quả là một biện pháp hay! Việc địch nhân bất ngờ xuất hiện và sau đó gây náo loạn khắp hậu sơn, đó là lỗi khinh suất của ta và nhị sư thúc người.

Toàn Cơ đưa tay xô nhẹ cửa, miệng vẫn bảo:

- Tuy nhị sư thúc thương mà nói như vậy, nhưng trách nhiệm này vẫn phải do tiểu đệ đệ gánh chịu!

Khoa chân định bước vào Dưỡng Tâm Viện, đạo trưởng Toàn Cơ bất ngờ kêu lên kinh hãi:

- Ô hay! Sao lại thế này?

Ngỡ Toàn Cơ phát hiện địch nhân đang ẩn ở Dưỡng Tâm Viện, nhị lão đạo vội hô hoán để tỉnh:

- Chỉ pháp của y rất lợi hại! Người đừng khinh suất kéo chuốc họa như bọn ta!

Quay đầu lại, Toàn Cơ bỗng thở hắt ra:

- Nhị sư thúc yên tâm! Địch nhân đã bỏ đi từ lâu rồi! Chỉ có điều, hà... mọi người cứ nhìn sẽ biết!

- o O o -